UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

præfata domina Iſabella exercuerit,& illis uſa fuerit:
& poſito etiã,'ꝙ conſtare poſſet , ipſam aliquo tẽpo-
re tales actus exercuiſſe,quod negatur, ꝓpter hoc tñ
dici nõ poteſt illã fuiſſe ſpoliatã,aut priuatã ſua quaſi
poſſeſſione iuriſdictionis,quoniã ipſi Comites exer-
cẽdo actus iuriſdictionales ẽt in ſolidũ dicuntur po-
tius ſuã quaſi poſſeſſionẽ cõtinuaſſe,quàm aliũ ſpoliaſ
16 ſe,& priuaſſe, nã † iuriſdictio ordinaria , quæ pluribus
ẽt hæredibus cõpetit dicitur oĩbus in ſolidũ cõpete-
re, adeo ꝙ melior eſt conditio præoccupãtis , & præ-
occupãdo nõ dicitur aliũ ſpoliare,ut colligitur ex iis,
quę uoluit Bart.in l.inter tutores.in fin.ff.de admini.
tutor.not.in c. paſtoralis.de offic.ordi.;& melius in c.
prudentiã.in princ. per Abb.& aliis de offic.delegat.
fuerũt ergo hi Nobiles de Pepulis uſi iure ſuo. Nec ẽ
probatũ,nec probari põt, Caſteliones, & procurato-
res dominę Iſabellæ fuiſſe ĩpeditos pro ea uti iuriſdi
ctione prędicta: † quod ſi forte probatũ fuiſſet, dice-
17 retur forte probatum ſpolium, & eiectio,ita enim in
his incorporalibus ſpolium,& eiectio probatur,& nõ
aliter,ut eſt text.ibique Innocent.& alij in c. querelã.
de electio.Cum ergo hoc nõ fuerit probatũ , nec pro
bari poſſit, ſequitur, quòd domina Iſabella debet ſuc
cũbere,ut in terminis cõſuluit Paul. de Caſtr. in cõſ.
72.In cauſa,quę uertitur.in 2.li.& facit etiã id,qđ ipſe
ponit in conſi.57.incip.in cauſa exfortii. in d.2. lib.
18 ¶ Eſt etiam animaduertendum,quòd † agens hoc re
medio reſtitutorio,& reintegrandæ poſſeſſionis con
tra titulo poſſidentẽ debet allegare, & articulare ad-
uerſariũ à ſe clã, uel ꝑcario poſſidere, alioquin ſuccũ
bere debet ad tradita per Bar.Imol.Paul. de Caſtr. &
moder.in l.ſi de eo.§.fin.ff.de acquir.poſſ.Soci.in l.rẽ,
quæ nobis.in 7.q.prin.ff.eod.tit.&Alex.in conſi.118.
uolu.2.& in conſi.89.uol.5. Sed præfati Comites de
Pepulis rei conuenti poſſident cum titulo, uidelicet
uirtute ſuarũ antiquarum inueſtiturarum , & ipſa do-
mina Iſabella nõ propoſuit, nec articulauit,quòd di-
cti Comites clam,ui,uel precario reſpectu ſuæ poſſeſ
ſionis tenerent,& poſſiderẽt, ergo ſuccũbere debet.
19 Præterea † reſpectu bonorũ hæreditariorium, & allo
dialiũ Comitis Camilli antiqui , quæ ſunt modici ua
loris,ac etiam reſpectu feudalium , & emphyteotico
rũ ipſi Comites de Pepulis poſt mortẽ Comitis Ca-
milli iunioris ĩgreſſi fuerũt poſſeſſionẽ auctore iudi-
ce ex beneficio.l.fin.C.de edic.diui adr.toll.ſeu ex be
neficio alio iuris,& ſtatutorũ ciuitatis Bononię, quo
fit,ut contra eos de ſpolio, ſeu poſſeſſorio recuperan
dæ poſſeſſionis agi nequeat,ex quo poſſeſſio fuit ap-
prehenſa iudice auctore,& iure permittente, ut habe
tur per Deciũ, & alios in c.ſiquando.de offi.delega.
ac etiã per Abb. in c.conquerente. de reſtit.ſpol.De-
ci.in c.cõſultationibus.ĩ 4.notab.c.de offi.delega.per
nota.in c.præſentium.7.q.1.per moder. in c.dilectus.
il 1.ĩ prin.de reſcrip.Bald.in conſi.348.ſpoliatus &c.
& in conſi.350.proponitur. in 1.lib.Domin.in conſi.
incip.quia ſupra,& in conſi. 226.dominus Burgẽſis,
& Bart. Alexand.& Socin.in l. iuſtè poſſidet.ff. de ac
20 quir.poſſ.† ius.n.permittit, quòd hæres ſcriptus in te
ſtamẽto,illo oſtenſo nõ abolito nec cãcellato, & nul
lus alius per iudicẽ immittatur in poſſeſſionẽ oĩum
bonorũ etiã feudaliũ, & emphyteoticorũ,quæ defun
ctus tempore mortis tenebat,& poſſidebat, ut in d.l.
fin.iunctis iis, quæ habentur ibi per Alex. in ulti.col.
& ex his remanẽt reſoluta omnia , quæ in cõtrarium
adduci poſſent.Hęc breuiter iis, quæ alij Aduocati di
ctorum Illuſtrium Comitum cõſulendo ſcripſerũt,
ad eorum fauorem addere uolui. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Remediũ qđ fuerit ĩtẽtatũ,ex medio cõcludẽdi ĩ libello cognoſcitur.*
2 *In remedio rẽitegrãdę qualis debeat eẽ agẽtis narratio,et cõcluſio.*
3 *Et quid ſi in eo petatur etiam bona reſtitui,& relaxari tanquã ad ipſum agẽtẽ pertinẽtia: & quãdo hæc uerba petitorium ĩferãt.*
4 *In poſſeſſorio recuperandæ, ſeu reintegrandæ petitur etiam reum cogi ad reſtitutionem fructuum.*
5 *In petitione hęreditatis quid petatur, & concludatur.*
6 *Petitio hęreditatis cui detur.*
7 *Ea non datur contra titulo poſsidentem.*
8 *Interdictum quorum bonorum cui,& ad quid detur.*
9 *Poſſeſſorium reintegrandæ,ſeu reſtituendæ datur non ſolum eiecto,& ſpoliato,ſed etiã hæredi ſuo ratione eiectionis defuncti.*
10 *Et quando hæreditario nomine pro eiectione, & ſpoliatione defuncti agitur, quid ſit proponendum,& probandum.*
11 *A poſſeſſione quòd quis abſque culpa ſua ceciderit,quomodo in poſſeſſorio reintegrandæ probari poſsit.*
12 *Renuncians,& cedens iuribus ſibi in re,cuius poſſeſſione fuit ſpoliatus,competentibus,non poteſt amplius poſseſſorio reſtituendæ,nec etiam petitorio ad rem illam agere.*
13 *Maximè si renunciatio coram ſuperiore loci,& conſanguineis facta fuit,& num.16.*
14 *Spoliationis uitium dicitur purgatum,quando proprietas cauſam poſſeſsionis abſorbet.*
15 *Ceſsio, & renunciatio poſt ſpoliationem facta quando, & in quibus agenti poſſeſsorio reintegrandę, & reſtituendæ obſtet, & quando non, & num.16.& 17.*
16 *Quid ſi eſſet facta coram conſanguineis,& ſuperiore.*
17 *Et quid poſt ſpoliationem ex interuallo, & in loco diuerſo.*
18 *Renunciatio, & ceſſio de rebus, & iuribus litigioſis quando ualeat,& quando non.*
19 *Tranſactioni iuratæ quis non põt ratione iuramenti cõtrauenire.*
20 *Tranſactio facta à minore cũ auctoritate patris, & decreto ſuperioris in ſe ualet, quamuis fortè ratione minoris ætatis ob læſionem ex reſtitutione in integrum reſcindi poſſit.*
21 *Hæres auctoritate iudicis immiſſus in poſſeſſionẽ bonorum hęreditatis dominium , & poſſeſſionẽ illorum acquirit, quã poſtea licet illi continuare , & armis etiam defendere. & quomodo ei contra turbantem illum in ſua poſseſſione ſit ſuccurſum.*
22 *Reſtitutio in integrũ ratione minoris ætatis ob prætenſam lęsionẽ non datur elapſo quadriennio, poſtquã is maior fuit effectus.*
23 *Officium iudicis ad recuperandam poſſeſſionem illis caſibus, quibus remedium c.reintegranda.3.q.1.non datur, quibus,& infra quod tempus competat.*
24 *Teſtis deponens ſolum ſuper articulis,& nolens interroga toriis partis aduerſę reſpondere, uel obſcurè reſpondens,non probat, & habetur pro non examinato.*
25 *Metus,per quem à contractu præſertim coram ſuperiore,& conſanguineis facto recedi licet,quomodo probari debeat.*
26 *Iuriſdictio contentioſa non poteſt extra territorium exerceri, ſecus in iuriſdictione uoluntaria.*
27 *Fœminę de iure communi exercitium iurisdictionis non habent, ſecus de conſuetudine.*

EPITOME.

In poſſeſſorio reſtituẽdę, ſeu reintegrãdę poſſeſſionis iux.c.reintegrãda. 3.q.1.& ea,quæ habentur in c. ſæpe.de reſti.ſpoli.quomodo narratio,& cõcluſio ab agẽte fieri debeat:& illud,nõ autẽ petitoriũ eſſe intẽtatũ,quãuis in libello petitũ fuerit reũ cogi ad relaxãdũ,& reſtituendũ bona unà cum fructibus tanquã ad ipſum agentẽ pertinentia,& illo agens pro ſpoliatione,& eiectione uel ſua, uel defuncti, cui tanquã hæres ſucceſſit,quid ad obtinendum probare debeat,& illi obſtare renunciationem,& ceſſionem iurium ab eo poſt ſpoliationem factam maximè coram ſuperiore,& conſanguineis,plenè hic agitur.

CONSILIVM LIX.

VIſo toto proceſſu cauſæ,quamuis plura eſſent diſcutienda, tamẽ ad magis neceſſaria, quæ ad uictoriam Ser Dominici rei conuenti facere uidentur, me reſtringã, & in primis præſuppono, quòd pro parte Ioannis agentis uidentur intentatum poſſeſſorium reſtituendæ,

dæ, ſeu reintegrãdæ poſſeſſionis iuxta tex.in c.reinte
grãda.3.q.1.& id,quod habetur in c.ſæpe.de reſtit.ſpo
liat.prout colligitur ex medio cõcludẽdi,de quo in li
1 bello, † qa,ut uolũt Bart.& Alex.in l.1.in princ.ff.de
eden.Ang. in cõſi.37.¦Bart.in l.certi cõdictio.in prin.
in 2.col.ff.ſi cert. pet.& in l.ſi prius.in 5.oppoſit.2.par
tis ff.de noui oper.nũcia.Ang. in l.naturaliter.§.nihil
cõmune. circa 5.lecturã. ff.de acquiren.poſſeſſ.¦Bald.
in l.2.ad fi.C.de petit.hęredi. Anto. de Butr.in c.fi.in
5.notabili,de iudic.& in c.ex parte.de foro cõpeten.
ex medio cõcludẽdi in libello cognoſcitur,quod re-
mediũ fuerit intentatũ. Sed pro parte ipſius Ioannis
2 narratur in libello,† ꝙ ſer Dominicus occupat,& in-
iuſtè detinet poſſeſſionẽ, ac bona ſpectãtia ad ipſum
Ioannẽ, ut hæredẽ dominæ Felicitę eius matris, quæ
bona antea tenebãtur,& poſſidebãtur per dictã domi
nam Felicitam eius matrẽ, & ꝑ Iacobum eius patrẽ,
cuius nomine etiam Ioannes agit, à qua poſſeſſione
bonorum præfati domina Felicita,& Iacobus abſque
ipſorum culpa ceciderunt. Deinde concluditur ob
eiectionem, & priuationem poſſeſſionis, à qua dicti
domina Felicita, & Iacobus abſque eorum culpa ce-
ciderunt, ſe Ioannem agentẽ reintegrari,& in priſti-
num ſtatum reponi,& præſatum Ser Dominicũ con-
demnari,ac cogi, & compelli ad dimittendũ,& rela-
xandum dictã poſſeſſionem,& bona unà cum fructi-
bus,damnis, & impẽſis:quę omnia inferũt ad poſſeſ-
ſorium reintegrãdæ,in quo ſic narratur, & cõcludit̃,
nã in illo narrari debet, qualiter agens,ſeu ille,cuius
nomine agitur,rẽ antea poſſidebat:item ꝙ à ſua poſ-
ſeſſione abſque culpa ſua cecidit.Itẽ concludi in eo
debet, ipſum agentẽ reſtituẽdum,ſeu reintegrandũ
eſſe,& reum poſſeſſorem debere cogi ad reſtituen-
dũ,& relaxandum bona ab eo poſſeſſa unà cũ fructi
bus &c. ut eſt text.in d.c. reintegranda.ibique glo. &
doctor.& habetur per Innocent.& alios in d.c. ſæpe.
& in c.querelam.de electio. ergo &c. Præterea quòd
fuerit intentatum poſſeſſorium, & non petitorium,
ueluti etiam ipſe Ioannes agens affirmare,& aſſenti-
re uidetur in ſcripturis,& aliis ab eo in proceſſu pro-
3 ductis,ita probatur,nam† ad hoc,ut per hęc uerba in
libello appoſita,quibus petitur reũ cogi, & compel-
li ad dimittendum, & relaxandũ, dicatur intẽtatum
petitorium, & non poſſeſſorium, requiritur, quòd
fuerit adiectum uerbum liberè, dicendo enim,& li-
berè relaxandum cenſetur petitorium,& non poſſeſ
ſorium fuiſſe intentatũ,ut nota. uoluit Alex.in con-
ſil.96.uolu.5.ſed in caſu noſtro dictũ fuit ſimpliciter
ad dimittendũ,& relaxandum abſq; uerbo liberè,er-
go poſſeſſoriũ reſtituendæ,& reintegrandæ intenta-
tum dicetur. Ex quibus infertur, quod licet petitum
fuerit bona reſtitui tanquam ad ipſum agentẽ perti-
nentia,quæ uerba ad petitoriũ inferre uidentur, iux-
ta c.inter dilectos.de fide inſtrumen.tamen nõ repu-
gnant,quin dicatur intẽtatum poſſeſſorium, ex quo
ex aliis narratis, & cõcluſis apparet illud fuiſſe intẽta
tum,ut uoluit Ioann. And.in addit.ad Specul.in tit.
de actio.in §.ſequitur.uerſi. ſed certè.& Specul.in ti-
tu.de petit.& poſſeſſ.Feder. de Senis in conſi.233.in-
cip.conſilium latum.& do.Anto.in c.cũ ad ſedem.in
3.colum. de reſtitut.ſpoliat. & eſt bonus text. in d.c.
querelam.cum glo.& hoc Anto.ibi in uerſi.tertio no
ta reputat multum notabile,& facit tex.in l.uerbũ ꝑ-
tinere.ff.de uerb.ſignifi.& habetur per Anto.& Abb.
in c.1.de ſequeſtr.poſſeſ.& fructuum.per Bald.in l.ſi
quis intentione ambigua.ff.de iudic.& plenè per So-
cin.in l.rem,quæ nobis.in 6. q.ff.de acquir.poſſeſ.&
4 ꝙ † in huiuſmodi poſſeſſorio petatur,ſeu conclud a-
tur rem cogi ad reſtitutionẽ fructuũ,colligitur ex iis,
quæ uoluit Dom. de ſancto Gemin.in d.c.reintegrã-
da.& facit tex.in c.1. & in c.nullus.2.q.2. & tradit
Soci.in d.l.rẽ,quæ nobis.in 11.q.Ergo ex præmiſſis
fertur dici intentatũ poſſeſſoriũ reſtituendę,ſeu rein
tegrãdę,non aũt eſſe intentatã petitionẽ hæredita
5 quia † in illa petitur, & cõcluditur agentẽ decla
hæredẽ.l.licet.ff.de petit.hære. & Bart.in l.1.C.quo
bonorũ.Sed in caſu occurrẽti Ioannes nõ petit ſe de-
clarari hæredẽ,ergo &c. Præterea cũ Ioannes ag
tiã nomine Iacobi ſui patris, nõ poteſt dici inten
6 petitio hæreditatis,† quæ directa datur ſolũ de iu
uili,& utilis illi, qui eſt hęres,ſeu bonorũ poſſeſſor
iure prætorio, ut in l.1.& 2.cũ ſequen.ff.de petit.hæ
red.iũcta l.1.& per totum ff.de poſſeſs.hæred.pe
Bart.in d.l.1. C.quorũ bonorum. Sed Iacobus nõ
hæres,nec ut hæres dictæ dominæ Felicitæ action
7 mouere facit,ergo &c.Rurſus† petitio hęreditatis
datur contra titulo poſſidẽtẽ.l.hæreditatem.C.in
bus cau.ceſs.lon.tempo. præſcrip. & Bar. in d.l.1.
hic agitur cõtra ſer Dominicum,qui res,& bona,
quibus agitur, habuit ex iuſto titulo dotis nõ procu
rato,nec ab eo,ꝗ tenebat pro hærede,ſeu pro poſſeſſo
re, ſed pro emptore,ergo nõ poteſt dici petitio hære
ditatis intẽtata,quæ in hoc caſu nõ cõpetit.¶Simili
ter nõ poteſt dici intentatũ interdictũ quorum bo
8 rum,† quod datur hæredi adeò,ꝙ agens tenetur
extra ordinem, & ſummariè probare ſe hære
datur non ad reſtituendum, & relaxandũ,ſed
ſeſſionem de nouo ſibi tradendum,& ad ſe poſ
rem conſtituendum,ut in l.1.& ibi Bar.ff.& C.quo
bonorum. At hic agitur ad reſtituendum, item
agitur nomine Iacobi,quia ſit hæres,ergo illud
dictum intentatum dici non poteſt. ¶ Conclu
itaque, quòd in caſu noſtro ſit intentatum poſſeſſo
9 rium reintegrandæ,ſeu reſtituendæ,† quod datur
ſolum eiecto, & ſpoliato, ut in d.c.reintegrãda.ſed
etiã hæredi ſuo ratione eiectionis defuncti,prout eſt
ad hæredes trãſit interdictum unde ui,quod eſt hodie
ſum.l.3.in fin.ff.de ui, & ui arma.ergo & hoc poſſeſſo
riũ reintegrandæ tranſibit, quod eſt fauorabile,ut in
d.c.reintegrãda.cũ ibi not.& in d.c.ſępe.& ita conclu
dit Socin.in d.l.rẽ, quę nobis.in 2.q.in fi.uer.in uer
10 ultimo &c.Et† eo caſu,quo hæreditario nomine ag
tur pro eiectione,& priuatione defuncti eo,ꝗ de
ctus abſq; culpa ſua à poſſeſſione ceciderit, requir
ꝙ in libello dicatur, & proponatur defunctũ à poſ
ſione ſua abſque ſua culpa cecidiſſe, ſicuti ſi quis
principali nomine tanquã eiectus ageret,debet
ponere ſe abſq; facto, & culpa ſua à poſſeſſione
diſſe iuxta ea,quę habentur in d.c.reintegrãda.
eſt eiectio,& priuatio poſſeſſionis defuncti,& alia
diuerſa priuatio,& eiectio hęredis,ſicuti alia,& diuer
ſa ẽ poſſeſſio defuncti,& alia,ac diuerſa poſſeſſio hæ
redis.l.cũ hæredes. & l.qui uniuerſas.§.quod ꝑ co
nũ.ff.de acqui.poſſ.Itẽ requiritur, ꝙ eiectio defun
ꝓbetur, ſeu ꝙ defunctus à poſſeſſione ſua abſque
11 culpa ceciderit.Et† hoc probatur expreſſè,quia
ctio,& ſpoliatio probaretur, uel pręſũptiuè pro
antiquiorẽ poſſeſſionem, ut per plura concludit So
cin.in d.l.rẽ,quæ nobis.in 7.q.& huic præſumpta pro
bationi in hoc remedio ſtatur, niſi contrariũ pro
tur,ſeu legitimè appareat,ut ibi.Nã ſi apparet defun
ctum nõ poſſediſſe,ſeu non fuiſſe priuatum,nec à
poſſeſſione abſque culpa ſua cecidiſſe,tunc non po
ſet agi per hæredem defuncti tanquam per hæredem
& agendo ſuccũberet, argumento.l.3.in fin.ff.de ui
& ui arma. & faciunt not. per Innocen.in c. poſt
ctionẽ de conceſſ.præben. Lap.in allega.52.per In
cent.& alios in d.c.ſæpe.& per Abb.in d.c. cũ ad ſedem
Ang.in l.ſiue autẽ.§.ſi duobus.in fin.ff. de publica
per Alexan.in d.l.cum hæredes.in princ.ff.de acqu.
poſſeſs.

poſſeſſ.& in conſi.6.uol.3.& in conſ.89.uol.5.cum ſi
milibus.ſed in caſu noſtro nō fuit verè, nec præſum-
ptiuè probatū, defunctum, uidelicet dominā Felici-
tam à poſſeſſione cecidiſſe abſq; culpa ſua, nec fuiſſe
eiectam, nec facto alicuius deſiiſſe poſſidere, prout ī
libello propoſitum, & narratū fuit, immò per ipſum
Ioānem agentem cōtrariū fuit probatū, hoc eſt do.
Felicitam eius matrē nō cecidiſſe à poſſeſſione, nec
ab illa fuiſſe ab aliquo eiectā, ſed ſꝑ dicta bona uſq;
mortē ſuā tenuiſſe, & poſt illius mortē ipſū Ioānē ſta
tim poſſediſſe, ut & Ioānes ipſe in capitulis ſuis cōfeſ-
ſus fuit, & affirmauit, & ꝑ pluresteſtes pro eius parte
examinatos cōſtitit, ergo ſequit̄, ꝙ Ioānes agēs tan-
quā heres do. Felicitę ex eo, qđ do. Felicita à poſſeſſio
ne ſua abſq; eius culpa ceciderit, nō poteſt in hoc re
medio, & iudicio obtinere, cū ex proceſſu manifeſtè
appareat do. Felicitam à poſſeſſione ſua non cecidiſ-
ſe, nec ab ea fuiſſe eiectam, neq; ſpoliatam. arg. d.c. re
tegranda. ubi remediū illud datur ſolū eiectis, & ſpo-
liatis, & iis, quà poſſeſſione abſq; facto, & culpa ſua ce
ciderunt. ¶ Secundo dicendū eſt, dictum Ioannē nul
lo modo potuiſſe eo, quo agit, nomine agere, nec ip-
ſi ius agendi contra ſer Dominicū poſſeſſorem com
12 petiiſſe, nā † Ioannes, & dictus Iacobus poſt eorū præ
tenſam eiectionem, & ſpoliationē i depoſſeſſione fa-
ctam, ut aſſeritur, per Ioannemantonium & alios ceſ
ſerunt, & trāſtulerūt omnes actiones, & omnia iura,
quas, & quæ habebant occaſione dictorū bonorū, &
in hæreditate, & bonis, quæ fuerunt do. Nerii: per quā
ceſſionem iurium inter ipſos per pactū, & tranſactio
nem factam dicitur præiudicatū ipſis Ioanni, & Iaco-
bo, ut amplius non potuerint agere poſſeſſorio reſti-
tuendæ, ac etiam omni petitorio ſibi competenti, ut
uolunt docto. communiter dom. Anto. Io. de Imol.
13 & Abb. in c.2. de reſtit. ſpolia. quoniam † per talē ceſ-
ſionē, & renunciationem factam coram conſangui-
neis, & ſuperiore loci, qui interpoſuit auctoritatem,
ut ex inſtrumento ceſſionis apparet, ius Ioannisanto
nii poſſeſſoris, & cōſequēter dicti ſer Dominici ſuc-
ceſſoris effectū fuit notoriū, & propterea de illo iure
notorio poſſeſſoris potuit Ioanni agēti ad reſtitutio
nē, & reintegrationē opponi. c. ad decimas. de reſtit.
14 ſpolia. in 6. Præterea † uitium ſpoliationis, & eiectio-
nis uidetur purgatū, ex quo proprietas cauſam poſſeſ
ſionis ſibi abſorbet, ut dixit Abb. in d.c.2. & ita in ter
minis noſtris determinat, & ſequitur Soz. in d.l. rem,
quæ nobis. in 9.q. circa fi. & Alex. in conſ.88. in 1. col.
15 uerſ. & licet uol.5. Nec obſtat † ꝙ agēti poſſeſſorio re-
integrandæ, & reſtituendę ceſſio, & renunciatio non
obſtet, quādo illa facta fuit poſt ſpoliationem, cū nō
uideatur ſponte facta, ſed idem metus, eademq́; uis
durare uideatur, ut eſt tex. in d.c.2. quia illud eſt uerū
in ſpiritualibus, & beneficialibus, ſiue eccleſiaſticis,
ut ibi, & habetur in c. ſuper hoc. de renuncia. ſecus eſt
in prophanis, in quibus nos ſumus, quoniam in illis
renunciatio tenet, & cedēti, ac renuncianti præiudi-
cat, ut de illa contra agētem ad reſtitutionem poſſit
opponi, ut uolunt Anto. Imol. & clarius Abb. in d.c.
16 2. & Alex. in d. conſ.88. Præterea † ex quo inſtrumen-
tum ceſſionis, & renunciationis, ſeu tranſactionis fa-
ctum fuit coram cōſanguineis, & coram ſuperiore, ꝗ
auctoritatem interpoſuit, dicitur ipſi renunciāti præ
iudicat ſe quoad poſſeſſorium reſtituendæ, & præſu-
mitur ceſſio, & renunciatio ſponte, & abſque metu,
& ui facta, ut habetur in d. c. ſuper hoc. ubi Inno. & a-
lii, arg. l. nō eſt ueriſimile. in §.1. ff. quod met. cau. ubi
facta corā magiſtratu, & ſuperiore non dicuntur ui,
uel metu facta. & arg. l. tranſactionem. ibiq́; doct. C.
de tranſactio. ubi præſentia conſanguineorum præ-
17 ſumptionē metus, & uiolentię ceſſare facit, & † tanto
magis, quādo ceſſio, ſeu renūciatio poſt ſpoliationē
facta fuiſſet ex interuallo, & in alio loco diuerſo, per
ea, quæ uolunt Alex. in d. cōſ.88. in 2. col. uerſi. & tp̄e
dictæ renunciæ, &c. & Bal. & alii in l.1. C. quod met.
cau. loquēdo de tyrāno. & facit tex. in l.1. C. ſi ꝑ met.
iud. nō fuerit appella. & ſecundū Abb. in d.c.2. & doc.
in d.c. ſuꝑ hoc. facit tex. nota. in c.3. de reſt. ſpolia. ubi
etiā in beneficialibus ceſſio, & renunciatio præiudi-
cat, qn̄ poſt ſpoliationē ex interuallo corā ſuperiore
facta fuiſſet, ergo hoc magis dicendū eſt in propha-
nis, ut colligitur ex not. in d.c.2. & in d. c. ſuper hoc.
& ideò infertur, ꝙ licet fuerit probatū, Ioānē, & Iaco
bū, ſeu do. Felicitā fuiſſe uiolenter à poſſeſſione eie-
ctos, tamē ex quo nō fuit probatū, inſtrumētū ceſſio-
nis, & renūciationis fuiſſe factū ui, uel metu, nec uim
uel metū tp̄e ceſſionis, & renūciationis interueniſſe,
præſumi debet illud inſtrumētū ſpōtè, & liberè factū,
tum quia ſumus in prophanis, tū quia factum fuit co
ram ſuperiore, & cōſanguineis, tū ēt ex interuallo, &
in alio, & diuerſo loco remoto per prædicta, ꝗa ſtant
ſimul, ꝙ quis ui, & metu fuerit eiectus, ſeu coactus a-
liquid facere, & tamē renūciatio poſtea facta cenſea
tur, & præſumatur ſpontè, & liberè facta per tex. in d.
c.3. de reſtit. ſpolia. per Abb. poſt alios in d.c.2. eo. tit.
& per Bal. & alios in d.l.2. C. quod met. cau. ¶ Nō ob
ſtat, ꝙ renunciatio, & ceſſio tanquam facta de bonis,
actionibus, & rebus litigioſis debet cenſeri inualida,
ac nullius effectus. arg. l.2. & per totum C. de litigio.
18 cum ſimilibus. quia reſpondetur † hoc uerū eſſe, quā-
do renūciatio, ſeu ceſſio fieret cum extraneo, & cum
alio, qui litē ſuper actione, & re illa nō haberet. Secus
ſi ceſſio, ſeu renūciatio per uiā trāſactionis, uel pacti
ſuper re, & actione litigioſa inter ipſos litigantes fie
ret cauſa diſcedēdi à lite, quia tunc ualeret, ut de hoc
eſt tex. in terminis in l. fi. in fi. C. de litigio. & maximè
quādo cōcurreret fauor dotis, ut ibi. Alioquin ſeque
retur, ꝙ titulus tranſactionis locū nō haberet, eſſetq́;
fruſtratorius, cum trāſactio ſemper fiat de re, & actio
ne litigioſa inter ipſos litigātes, ut ex diffinitione trā
ſactionis, & ꝑ totū ff. & C. de tranſac. cōſtat. & l. poſt-
quā liti cum materia. C. de pactis. & hoc eſt uero ue-
rius, ideò ſuper illo ulterius non inſiſto. Non obſtat,
ꝙ Ioannes ex tali ceſſione, ſeu renūciatione facta ex
cauſa tranſactionis, fuerit enormiter læſus, ergo re-
ſcindi debet, arg. l.1. & 2. C. ſi aduer. tranſac. quia (da-
to hoc, ſed non conceſſo, quoniam de læſione in pro
ceſſu non conſtat) multipliciter reſpondetur, primo,
19 ꝙ † ex quo ipſe iurauit non contrauenire, nō poteſt
ratione iuramēti cōtra ceſſionem, & tranſactionem
factam uenire, ꝑ tex. cū ibi not. per Bar. & ſcriben. ple
nè in auth. ſacramēta puberū. C. ſi aduer. uend. & per
Ioan. de Imol. in c. cū contingat. de iureiur. Secundo
20 reſpondetur, ꝙ † ex quo in inſtrumento ceſſionis in-
teruenit auctoritas patris, & auctoritas, ac decretum
ſuperioris, ceſſio, & tranſactio in ſe ualuit, quamuis
fortè per reſtitutionē in integrū ratione minoris æta
tis reſcindi potuerit ꝑꝑ enormē lęſionē iuxta not. in
d.l.1. & 2. C. ſi aduer. tranſac. & per ea, quæ habentur
in c. nulli. & in c. ad noſtrā. extra de rebus eccle. nō a-
lien. per glo. iuncto c.1. cū ibi not. de reſtit. in integ.
Sed in caſu noſtro dictus Ioānes, & Iacobus eius pa-
ter nō poſſunt dicere ſe ex huiuſmodi ceſſione enor
miter læſos, quoniam in bonis ceſſis nullum ius ha-
bebāt, cum de iure ipſi nō poſſent domino Nerio ab
inteſtato ſuccedere, ſed ius ſuccedendi ex diſpoſitio-
ne ſtatutorū loci cōpeteret ipſi Ioāniantonio, qui ne
pos ex fratre dicti do. Nerii erat, ueluti etiā declaratū
fuit per ſententiam à do. Poteſtati loci latam ad fauo
rem dicti Ioannisantonii contra dictum Ioā. filiū ex
do. Felicita ſorore do. Nerii, quæ ſentētia in rem iudi
catam

catã tranſiuit,& cuius uigore, & pro eius exequutio-
ne ipſi Ioãniãtonio tenuta dictorũ bonorũ data fuit,
21 ergo &c.Ex quibus ẽt apparet, ꝙ † ex quo Ioannesan
tonius pro exequutione dictæ ſententiæ fuit immiſ-
ſus in poſſeſſionem dictorũ bonorũ,ac ẽt antea de an
no 1509.tanquam hæres do. Nerii fuit in poſſeſſionẽ
bonorum hæreditatis prædictæ immiſſus, per quam
immiſſionem,& apprehẽſionem dr̃ dominiũ, & poſ-
ſeſſionem prædictorũ bonorũ acquiſiuiſſe,per textũ
cum ibi not.maximè per Alexan. in l. cũ hæredes. in
prin.ff.de acquiren.poſſeſſio.ſequitur, ꝙ licitum ſibi
fuit ſuam poſſeſſionẽ continuare,illamq; armis quo-
que defendere.l.1. cum ibi not. C. unde ui. & conſe-
quenter dictũ Ioannem,ſeu Iacobũ patrẽ non dr̃ pri-
uaſſe,neque ſpoliaſſe,ſed ſuam continuaſſe poſſeſſio-
nem,ut not.in c.non ſolũ.de appella.in 6.& in c.cũ te
neamur.ibiq; Abb.extra eodẽ titulo. Et quamuis Ioã
nes,& Iacobus ex poſt facto fuerint reperti in actuali,
& naturali poſſeſſione,à qua non debuerint eiici,nec
illa priuari,quia etiam prædo tuendus eſt in ſua poſ-
ſeſſione,ut in c.in literis.de reſti.ſpolia.tamen adhuc
dico licitum de iure fuiſſe ipſi Ioãniantonio per uim
eiicere,& ſpoliare dictos Ioãnem, & Iacobum etiam
ui armata,nam cum Ioannesantonius effectus eſſet
poſſeſſor dictorum bonorum hęreditariorum per du
plicem tenutam, & immiſſionem factam iudicis au-
ctoritate,per quam naturalis, & ciuilis poſſeſſio illi
dicitur acquiſita,argumẽto l.iuſtè poſſidet.cum ma-
teria.ff.de acquir.poſſ.poſtea Ioannes,& Iacobus per
illam naturalem, & actualem poſſeſſionem, in qua
reperti fuerũt, & per illius retentionem cenſentur ip
ſum Ioannemantonium in ſua ciuili poſſeſſione tur-
baſſe,ut no.uolunt,& declarant gl. & doct.omnes in
l.clam.§.qui ad nundinas.ff.de acq.poſeſ.& Bart. in
l.1.§.interdictum.per gl.ff. uti poſſid.& tunc ratione
turbationis ipſi Ioãniantonio dicitur ſuccurſum,uel
agendo remedio retinendæ poſſeſsionis, hoc eſt in-
terdicto uti poſſidetis,ueluti dicit gl.quam docto.ſe-
quuntur in d.§.qui ad nundinas.uel propria auctori-
tate uiolenter,& cum armis illos de naturali poſſeſ-
ſione eiiciendo pro defenſione ſuæ ciuilis poſſesſio-
nis, ut in terminis uoluit Barto.in d.§.interdictum.
& Alexan.dicens docto. communiter ita tenere in.l.
quemadmodum.ff.de acquiren.poſs. & eſt uera con
cluſio, ut ibi per Alex. & facit id,quod uoluit Bar. in
l.3.in 4.q. circa fin.C.de pigno. Præterea & tertio reſ
22 pondetur, quod † ex quo ſuccurſum erat ipſi Ioãni
ſolum per remedium reſtitutionis in integrum ob aſ
ſertam minorem ætatem, quæ minimè probata fuit,
& ob prętenſam enormem lęſionẽ,ut ſupra,ipſe am-
plius non potuit reſtitutionem in integrum aduer-
ſns inſtrumẽtum ceſſionis petere, quoniam poſtquã
effectus fuit maior uigintiquinque annis prętermiſit
tẽpus quadriennij labi,infra quod ſolum, & nõ poſt
reſtitutio in integrum peti potuit, ut in l.fin.cum ibi
not.C.de tempo.in integ.reſtit. & ad propoſitum no
23 ſtrum optimè faciunt ea, † quę habentur per Sozi.in
d.l.rem, quæ nobis. in 2.q.princip. in uerſi. pręd[i]cta
&c. in 6.colum.qui dicit, quòd etiã ſi in illis caſibus,
in quibus remedium d.c.reintegranda.non datur, ut
quia quis à poſſeſſione ſine culpa,& facto ſuo cecidiſ
ſet,detur officium iudicis,ut reintegretur,tamen da-
rnr ſolum illis perſonis, quibus remedio reſtitutio-
nis in integrũ officio iudicis ſubueniri ſolet, quales
ſunt eccleſia,minor,& ſimiles,ut eſt caſus ſecũdũ Ho
ſtien.in.c.accedẽs il.1.ibiq; Abb.Ant.& alij ut lite nõ
conteſta.& ſecundũ Soz.ibi hoc officium iudicis po-
teſt implolari ſolum infra illud tempus, infra quod
reſtitutio peti poterat, hoc eſt infra quadriennium à
die quo maior ætas uigintiquinque annorum ſuper-

uenit, ut ibi latius per eum. Sed in caſu noſtro
quadrienniũ eſt per plures annos elapſum,ergo
nes p̃textu lęſionis enormis, ſeu minoris ętatis
teſt amplius contra inſtrumentum ceſsionis
¶ Conſiderandum eſt ẽt, ꝙ teſtes producti pro
Ioannis agentis, qui aſſertam eiectionẽ, & ſpolia
nẽ uiolenter factam probare conatus fuit, non
bant, nec eorum dicta concludunt, prout uolunt
bare, & concludere inſtrumẽtum ceſsionis fuiſſe
& metu factũ:& ultra pręd[i]cta hoc dupliciter de
24 ſtro.Primo,† quia ipſi depoſuerunt ſolum ſuper
tulis partis eos producentis,deinde interrogati
ſponderent interrogatoriis partis aduerſę, pro
ſpondere tenentur,noluerunt r̃ndere, niſi ꝙ n
liud ſciebant, quę r̃nſio nihil operatur, nec pe
dicitur interrogatoriis reſponſum, nihil. n. inte
an quis obſcurè reſpondeat, ut incertum dimi
terrogatorem,an neget reſpõdere, an uerò tac
de ętate.§.nihil intereſt.ff.de interroga.actio
§. qui tacuit.Sed ſi teſtis neget ſe uelle reſpo
terrogatoriis partis,non probat, & habetur p
examinato,quia cenſetur ſubornatus, & pręſu
dolo ueritatem ſupprimere,ad tradita per Alex.
ſi quis libertatem. ff. de petit.hęred. per Bal.in
1.col.uer.ſed hic occurrit dubium.C. de eden.
Alex.in conſi.45.in ult.col.uol.2.& in conſi.
4.Bal.in l.1.ff.de his,quibus ut indi.& per Abb
pręſentia.de proba.& Alex.in l.de ętate.de mi
go idem, ſi teſtis interrogatus tacuit, aut obſc
ſpondit,ueluti etiam pręfati Docto.uolunt.Pr
ad probandum inſtrumentum ceſsionis fuiſſe
metu factum,probant unum, quod per longũ
pręceſsit,uidelicet ꝙ Ioannes, & Iacobus ante
rant eiecti, & ſpoliati poſſeſſione dictorum bon
ab ipſo Ioanneantonio mediante fauore, & auxilio
Catonis,& ex illa ui,illoque metu prius illa
tur inducti ad inſtrumentum ceſsionis cõ
& conſequenter nec directè, nec uerè dicitur
tus metus illatns tp̃e,quo inſtrumentũ ceſsionis
cõtractum, ſed pręſumptiuè rõne uiolẽtię,& metu
prius tp̃e ſpoliationis illati.Ex quibus infertur,ꝙ
eſt ſufficiẽter p̃batus metus ad effectũ, ut à contra
25 ctu ceſsionis diſcedi,& is riſcindi poſsit,quoniã
cunque p̃ctus celebratus fuit corã ſuperiore iuxta
l.1.C.ſi per met.iud.q̃s non ap.& p̃ſertim ẽt quado
teruenit præſentia conſanguineorũ,corã quibus
tus inferri nõ p̃ſumitur,iuxta d.l. nõ eſt uériſimi
prin.ff.quod met,cau. & in d.l.trãſactionẽ.C
ctio.ubi eſt tex.q̃ propriè in caſu noſtro loqu
ad probandũ metũ,per quẽ à cõtractu recedi poſſit
requiritur, ꝙ ille metus fuerit probatus uerè,&
diſsimè,ac p̃ probationes oĩ exceptione maiores,
neceſſario cõcludẽtes, quales ẽt in cauſis crimina
bus requiruntur iuxta l.ſciant cuncti.C.de proba.
ſufficeret metum probari p̃ſumptiuè,& per coniect
ras,ut in terminis uoluit Bar.per illum tex.poſt gl.
d.l.non eſt uériſimile.ſed in caſu noſtro probatio
neceſſario,& directè non concludunt ſuper metu
lato tẽpore inſtrumẽti ceſsionis,nec illud inſtrum
tũ fuiſſe metu,uel ui celebratũ,ſed p̃ſumptiuè, uide
cet,ꝙ ex quo antea Ioãnes,& Iacobus fuerit uiolẽ
ſua poſseſsione ſpoliati, ipſi p̃ſumãtur feciſſe inſtru
mẽtũ ceſsionis durãte eodẽ metu, & p̃p uim prius
latã,arg.c. 2.de reſtitu.ſpoliat. ergo cum metus n
fuerit ſufficiẽter probatus,inſtrumẽtum ceſsionis
reſcindi,ſed ſeruari debet. ¶ Vltimo intelligo con
inſtrumẽtũ ceſsionis opponi, ꝙ in eo legitimè, &
modo,quo de iure fieri neceſse erat,decretũ, ſeu au
ctoritas ſuperioris non interuenit,quia ſuperior
interpoſuit auctoritatem extra territorium, & iuriſ
dictionem

dictionē ſuā, & ideò non tenuit, argumēto c.2.de cō
ſtitut.in 6.l.extra territoriū ff.de iuriſd.omn.iud.& l.
pupilli.§.territoriū.cū ſimilib.ff.de uerbo.ſignificat.
6 Sed reſpōdetur his, † prędicta ꝓcedere quoad ea, quæ
ſunt de iuriſdictione cōtētioſa, ſed ea, quæ ſunt de iu
riſdictione uolūtaria poſsūt extra territoriū inter ſub
ditos exerceri, & expediri, ut eſt tex. ibiq; Bald. poſt
Bart.in l.emancipati.§.1.ff.de adoptio. l.2.ff.de offi.
procōſu.& ita declarāt glo.Bar. & Doctor.oēs in d.l.
extra territoriū. & gl.in c.nouit.ibiq; ſcriben.de offi.
lega.ſed nos ſumus in iis, quæ ſunt de uolūtaria iuri-
ſdictione iuxta ea, quę habētur ꝑ gl.& Bar.in l.2.ff.de
offi.eius, cui mand. eſt iuriſd.&c.& quāuis hmōi au-
ctoritas fuerit interpoſita ꝑ illuſtrē dominā Marghe-
ritam, ad quā regulariter, & de iure non ſpectat hæc
7 execere, quia † de iure cōmuni fœminæ exercitiū iu-
riſdictionis nō habēt iuxta l. fœminæ.ff. de reg. iur.l.
cū pretor.§.nō autē.ff.de iudi. & c.1.§.tria. 3.q.7.cū
ſimilibus, tamē ex cōſuetudine exercitiū iuriſdictio-
nis illi cōpetere potuit, ut eſt tex. in c.dilecti filij.ibi-
que Abb.& alij extra de arbit. Notoriū autē eſt dictā
dominā Margheritā fuiſſe conſuetā exercere iuriſdi
ctionē maximè uolūtariā īter ſubditos, ergo &c.& cū
ſuper hoc multū nō dubitetur, & res ſit ſatis clara, ul-
terius nō inſiſtā. Vnde ex prędictis omnibus uidetur
eſſe omnino dicendū, ꝙ dictus ſer Dominicus reus
cōuentus ſit à petitione dicti actoris abſoluendus, &
actor in expenſis condemnandus. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Remedium intentatum cognoſcitur ex medio concludendi.*
2 *In petitorio, & remedio rei uendicationis concluditur ad dimittendum, & relaxandum.*
3 *Et peti poteſt rem unà cum fructibus reſtitui: & quomodo in eo petatur, & concludatur, num. 10.*
4 *Reſtitutio facta dānato ex gratia principis quid sit, et quid ex illa acquiratur, & trāsferatur, et quod remedium ad bona, ad quæ fuit reſtitutus, conſequendum competat, & num. 6. & 27.*
5 *Rei uendicatio expoſcit dominium ex parte agentis, & poſſeſſionem ſeu detentationē corporalem ex parte conuenti, et n. 10.*
6 *Ad reſtituēdum quem in integrum datur officium iudicis nobile.*
In poſſeſſorio reintegrandæ quomodo narretur, & concludatur, & quomodo illud fuiſse intentatum cognoſcatur.
8 *Quid ſi in conclusione eſset etiam dictum ad dimittendum, & relaxandum bona unà cum fructibus tanquam ad agentem ſpectantia, & pertinentia.*
9 *Et an in eo remedio etiam fructus petantur.*
11 *Petitorium merum, & non poſseſſorium eſt intentatum, quando dicitur ad dimittendum, reſtituendum, & libere relaxandum.*
12 *Poſseſſorio reintegrandæ, & non petitorio conueniunt uerba illa libelli ad reintegrandum ad poſseſſionem ſuam.*
13 *Per reſtitutionem dominium ilico, & ipſo iure non recuperatur, ſed datur uia ad illud recuperandum.*
14 *Reſtitutus ex priuilegio principis, & officio iudicis nobili ſuper hac reſtitutione agens non poteſt petere, nec conſequi fructus perceptos ab ijs, qui cauſam à principe, uel à fiſco habuerunt.*
15 *Neque hoc remedio agens poteſt dicere ſe à poſseſſione cecidiſse, & fuiſse expulſum.*
16 *Nec concludere eſse ad poſseſſionem reintegrandum.*
17 *Remedio recuperandæ agi non poteſt contra eum, qui cauſam à principe, & fiſco habuit.*
18 *Nec etiam aliquo alio remedio petitorio, uel poſſeſsorio.*
19 *Dānatus reſtitutus à principe non recuperat bona à fiſco, uel principe alienata: & quomodo hoc procedat; & quæ bona recuperet, & quid de bonis tertio acquisitis.*
20 *Reſtitutus ex gratia principis etiam ad bona, quibus ob delictum fuerat priuatus, non poteſt agere remedio reintegrandæ ad reſtitutionem bonorum unà cum fructibus contra illos, qui ex iuſto, & legitimo titulo à principe habito poſſident.*
21 *Remedium c.reintegranda.3.q.1.non datur ſpoliato, & eiecto à principe ex aliqua iuſta cauſa.*
22 *Nec ijs, qui culpa, & facto ſuo à poſseſſione ceciderunt.*
23 *Perſonalia priuilegia ad non comprehenſos in eis non extēdūtur.*
24 *Filij, uiuente patre, bona illius iure familiaritatis, non autem iure eorum poſſesſionis poſſident.*
25 *Verba dūmodo faciunt modum, & diſpoſitionem ſuſpendunt, donec de modo implendo ſatiſdatum fuerit.*
26 *Reſtitutio, & conceſsio principis alicui facta non præiudicat illi, cui iam ex iuſta cauſa eſſet ius acquiſitum, niſi aliquo illi tertio in recompenſationem iuris ſibi quæſiti dato, & aliàs conceſſio, & reſtitutio non ualent.*
27 *Remedium reſtitutorium ad recuperanda bona uigore gratiæ, & reſtitutionis principis quale ſit, & quomodo in eo procedatur.*
28 *Clauſula libelli generalis, ſuper quibus omnibus petit ius, & iuſtitiam, quando libellum ſubſtineat in eo remedio, quod de iure competebat, & quando non.*
29 *Legatum certæ ſummæ ſoluendum ex certis fructibus, ſeu redditibus quando ſit certum, & debeatur totum, etiam ſi fructus nō extent, & quando ſecus.*
30 *Teſtamentnm eſt quid facti, & non præſumitur, niſi probetur.*
31 *Verbis narratiuis, & enunciatiuis non ſtatur, ut probent, niſi inter ipſos contrahentes.*
32 *Teſtīm in ſui ſigura quando dicatur nullum ratione præteritionis.*

EPITOME.

Poſſeſſorium reſtituendæ, & reintegrandę poſſeſſionis intentatū eſſe demonſtratur, etiā ſi agēs concludēdo petat ſe reſtitui, & reintegrari ad poſſeſſionē bonorum, & reum conuentū condemnari ad illa eorūq; poſſeſſionē dimittendū, & relaxandū, una cū fructibus perceptis, quando prius narrata huic remedio duntaxat conueniunt.

Et damnatū ex crimine poſtea ex priuilegio, & gratia principis ēt ad bona reſtitutum hoc remedio agētem ad recuperandū bona, eorūq; poſſeſſionem non poſſe obtinere præſertim contra illum, qui ea à principe iuſto titulo habuit, & poſſedit, hic probatur.

CONSILIVM LX.

IN præſenti cauſa, in qua corā domino Au-
ditore ꝑ parte domini Leonis, ac ēt domi
ni Octauiani de Bentiuolis agitur contra
Antoniummariā de peuerellis ſuper reſti-
tutione, relaxatione, & reintegratione poſſesſionis
quorundā bonorū immobilium, illorūq; fructuum
ſatisfactione. Dubitatur primo, quod remediū dica-
tur intentatū: Secūdo, an dictus Antoniusmaria con
demnādus ſit ad reintegrandū, & reſtituendū dictos
de Bētiuolis ad poſſesſionē dictorū bonorū unà cum
fructibus. Circa primū uidetur dicendū intentatū eſ-
ſe petitoriū, uidelicet remediū rei uēdicationis, quia
1 † ex medio concludēdi cognoſcitur remediū inten-
tatū, ut uolūt Bar. Alex.& alij in l.j.in princ.ff.de edē.
Ang.in conſi.37.Bart.in l.certi condictio.in princ.in
2.col.ff.ſi cer. pet.& in l. ſi prius.in 5.oppoſ.2.partis.
ff.de noui oper.nūcia. Ang.in l.naturaliter.§.nihil cō
mune.circa 5.lecturā.ff.de acqui. poſſ.Bal.in l.2.ad fi.
C.de petit.hære. Anto.de But. in c.fi.in 5.notabili, de
2 iudi.& in c.ex parte.de foro cōpeten. & † in remedio
rei uēdicationis & petitorij cōcluditur ad dimitten-
dū, & relaxandū, ut plenè cōcludit Alexand.in conſi.
96.in 1.col.uol.5. argumēto l.1. ff. de rei uend.habe-
tur per Bart.in l.rē alienam.uerſ. uidimus ergo.ff.de
pigno.actio.& uidetur tex.in c.abbate ſanè.de re iu-
di.in 6.& faciunt not.per Bart.in l.Pōponius.§.1.ff.de
3 rei uend.& in d.l.1.in prin.ff.de eden.ubi dicit, ꝙ † in
iudicio petitorio rei uendicatorius peti poteſt rē re-
ſtitui unà cū fructibus.l.officium.cū l.ex diuerſo.ff.de
rei uendica. Sed in caſu noſtro in libello articulato ꝑ
parte dictorum de Bētiuolis cōcluſum, & petitū fuit
Antoniummariam cogi, & cōpelli debere ad dimit-
tendum, & relaxandum dicta bona unà cū fructibus,

ergo